

Телеграма № 1.

До Почитаемото Садразамство.

Бѣхме съобшили за преминаването на нѣколко разбойника подъ гр. Свищовъ. Въ послѣствие кжсно ни се донесе, че тѣ сж се запжтили за кѣмъ Пустѣ Балканъ, следъ като бѣше изпратена жандармерийска и резервна войска (башибозукъ) отъ Свищовъ и отъ тукъ (Русе) за тѣхното преслѣждане; писахме на търновския окръженъ управителъ да искара и той войска, за да имъ пресѣче пжтя. Тѣй като разбойниците бѣха забелязани въ лозята на с. Кара-Иса (Караисенъ), сражавайки се съ резервната войска на селата Върбовка и Караисенъ, съ пристигането на жандармерийскитѣ войски, сражението продължи и отъ дветѣ страни. Макаръ и да ни се съобщи, че е имало нѣколко души убити, съ Божия воля, днесъ очакваме да получимъ известие за окончателното унищожение на четата.

Понеже привечеръ се узнало, че презъ тази нощъ щѣли да минатъ насамъ между Свищовъ и Русе и други разбойници, които били събрани на острова на Дунавъ, за всѣка евентуалностъ, изтратенъ е билъ единъ кордонъ отъ една рота редовна войска отъ Свищовъ. Тѣй като се забелеза, че тия разбойници се тѣкмѣли да премиватъ насамъ кѣмъ 3—4 часа презъ нощъта (11—12 ч.), на предъ